



MENTOR EN PUPIL

**‘HET
VERBAAST
ME NIET
DAT SAMIRA
DE POLITIEK
IN IS
GEGAAN’**

De mentor van
Europarlementariër Samira
Rafaela? Haar moeder, Roos.
Ze verschillen van elkaar, qua
karakter, op politiek vlak, maar
strijdbaar zijn ze allebei.



Op de verkiezingsavond leek ik buiten de boot te zijn gevallen: mijn partij D66 had bij de Europese verkiezingen vorig jaar maar twee zetels behaald en ik stond op nummer drie,' vertelt Samira Rafaela. 'Mijn wereld stortte op dat moment even in. Mijn moeder zei meteen: het komt goed. Ik weet zeker dat je toch gekozen bent. Hoe kun je onder deze omstandigheden zo optimistisch zijn? Dat vroeg ik me licht wanhopig af.'

'Ik was er gewoon zeker van,' zegt Roos Rafaela, Samira's moeder. 'Iedereen was triest die avond, maar ik zei: waar maken jullie je druk over, ze komt erin!' Haar moeder had gelijk, zoals zo vaak. Via voorkeurstemmen kwam Samira tóch in het Europees parlement. Ruim een jaar later zitten ze bij Samira thuis in Zaandam samen in een Zoomscherm gepropt: Samira (31) vóór in beeld, haar moeder Roos (54) een beetje schuin daarachter. Zo zijn de rollen ook figuurlijk: Roos staat achter Samira, wat er ook gebeurt. En voor Samira is haar moeder altijd haar rolmodel geweest. 'Ze is zo sterk: ze voedde in haar eentje twee kinderen op, ze begon aan een nieuwe carrière.'

Roos: 'Eerst had ik een administratieve functie bij een bank, daarna ben ik de ICT in gegaan, wat veel beter bij me past. Ik ben nu hoofd ICT van een school.'

S: 'Nu sla je wel iets essentieels over. Ik denk dat jij te maken had met de traditionele rolpatronen van jouw tijd: vrouwen zouden meer geschikt zijn voor alfavakken, ook als ze – zoals jij – duidelijk veel meer bèta waren. Je transformatie had dus ook met stereotypering te maken, die jij moest doorbreken.'

R: 'Klopt. Ik werd in een bepaalde richting geduwd, terwijl ik op jonge leeftijd al heel technisch was.'

S: 'Maar niet normaal technisch, hoor! Dat is typisch vrouwelijk: zichzelf een beetje tekort doen. In het Europees Parlement houd ik me nu bezig met *artificial intelligence*, en daarvoor fluistert mijn moeder me de kennis in.'

R: 'Het verbaast me niet dat Samira de politiek in is gegaan. Ze zei van jongs af aan dat ze zich wilde inzetten voor kwetsbare groepen. Samira is een globalist, dus ik dacht: misschien is Brussel wel een



werkplek voor haar. Ik kom daar graag en toen Samira een keer meeding, heb ik haar de gebouwen van de Europese Gemeenschap laten zien.'

S: 'Ik was zestien en totaal gefascineerd. Al die vlaggen die daar hingen, de gebouwen die uitstralen dat ze heel belangrijk zijn.'

R: 'En toen zei ik: Samira, hier hoor jij thuis.'

S: 'Dat was wel een beetje mijn droom, ook door wat jij zei.'

R: 'Samira heeft een talent om internationaal mensen te raken. Ik heb altijd gezegd: dit wordt iemand die het ver gaat schoppen. Daarom vond ik dat ze zich zo snel mogelijk op het internationale vlak moest gaan bewegen, zodat die kracht van haar ontdekt zou worden. Dat is gelukt, wat ik dacht en wat zij voelde is uitgekomen. Maar dat wil niet zeggen dat ze er niet hard voor heeft moeten knokken.'

S: 'Dat is waar: in de buitenwereld werd er vaak op een minder positieve manier naar mij gekeken dan thuis. Mijn moeder bleef zeggen: wat jij wilt, kan wél.'

R: 'Ik denk dat ik Samira destijds wilde meegeven dat ze daarin een balans moest zien te vinden. Ik weet dat de buitenwereld heel *nasty* kan zijn. Je krijgt er met racisme en discriminatie te maken. Als ouder moet je ervoor zorgen dat kinderen thuis een veilige plek hebben waar ze kunnen vertellen wat er buiten speelt. Zo kun je ze instrumenten meegeven: misschien kun je er zo mee omgaan, wie weet zou je het de volgende keer zo kunnen doen? En soms greep ik zelf actief in, zoals toen Samira op de basisschool ten onrechte een vmbo-advies kreeg. Dat gaat niet gebeuren, heb ik toen tegen die school gezegd.'

S: 'Strijdvaardigheid zit heel erg in ons. Als wij onrecht bespeuren, of het nu is ten opzichte van onszelf of ten opzichte van anderen, staan wij op de barricaden. Wij willen altijd ons gelijk halen.'

R: 'Samira heeft er weleens aan getwijfeld of ze zich verkiesbaar moest stellen. Ik zei: je moet het doen, dit is je kans, pak hem. Niet twijfelen, het